

Kitab Daniel - Nu Ka Saratus Salapan Puluh Salapan

Merosot Pulitik jeung Takdir Nubuat: Ahir Partéy Démokrat jeung Partéy Républikan dina Kontéks Nubuat Alkitab

Jeff Pippenger
2024-05-03

Urang keur nandaan ahirna partéy Démokratik jeung Républikan dina sajarah sato bumi. Sato bumi dina Wahyu tilu welas kabagi kana partéy Républikan jeung Démokratik anu silih tarung dina sajarah nubuat tina tanduk Républikan. Tanduk téh lambang kakawasaan, sarta duanana tanduk ngandung mikrokosmos tina hubungan nubuatna di jero sajarah nubuatna sorangan. Pikeun tanduk Républikan, mikrokosmos éta digambarkeun ku dua partéy pulitik utama anu nyurahan sajarah Amérika Sarikat. Amérika Sarikat téh salah sahiji tina sakeupeul karajaan anu dicirikeun dina sajarah nubuat minangka karajaan anu diwangun ku dua kakawasaan. Sadaya bangsa saméméhna dina nubuat Alkitab anu digambarkeun ku dua kakawasaan mangrupa tipé pikeun Amérika Sarikat. Kakaisaran Médo-Pérsia, Perancis (Sodom jeung Mesir), jeung Israél kalawan karajaan kalér jeung kidulna, sadayana nyumbang kana ciri-ciri nubuat Amérika Sarikat.

Kakaisaran Médo-Pérsia dina Daniel pasal dalapan miboga dua tanduk, sarta tanduk anu panungtung (Pérsia) naék leuwih luhur. Urang geus ngaidéntifikasi unsur ieu ku cara nétélakeun yén partéy Démokrat asup kana sajarah saméméh partéy Républik, ku kituna partéy Républik ahirna bakal jadi anu panungtung tina dua partéy éta. Présidén Républik anu kahiji mucunghul dina sajarah minangka réspon kana posisi pro-perbudakan partéy Démokrat, sarta présidén Républik anu kahiji ngaluarkeun Emancipation Proclamation dina taun 1863, anu mangrupa tengahna Perang Sipil AS, sarta taun pambrontakan pikeun garéja Advent Poé Katujuh Laodisia.

Présidén Républik anu pamungkas dilambangkeun ku présidén Républik anu kahiji, ku kituna présidén anu pamungkas bakal asup kana sajarah di tengah-tengah perang sipil antara partéy Démokrat anu pro-perbudakan jeung partéyna Républik anu anti-perbudakan. Perbudakan anu keur dipromosikeun ku partéy Démokrat dina poé-poé panungtung téh nyaéta perbudakan global. Sakumaha halna jeung présidén Républik anu kahiji, présidén Républik anu pamungkas bakal dipaéhan ku partéy pro-perbudakan, sakumaha Trump dipaéhan sacara pulitik dina pamilihan 2020 anu dipaling. Salaku présidén kagenep ti saprak mangsa panungtung taun 1989, Trump bakal jadi présidén anu pangbeungharna sarta anjeunna bakal ngagerakkeun golongan globalis lain ngan di Amérika Sarikat wungkul, tapi ogé di sakuliah dunya. Ku kituna, dina pangumumanana pikeun nyalonkeun diri jadi présidén dina taun 2015, perang sipil pulitik antara partéy Démokratna para globalis pro-perbudakan jeung partéy Républik anu anti-perbudakan dimimitian.

Dina ngatuman Wahyu pasal sabelas, Trump sacara pulitik dipaéhan dina pamilihan 2020 anu dipaling, sarta partéy Démokrat mimiti suka ria di jalan, nepi ka écés yén dina taun 2022, Trump bakal sakali deui nyalonkeun diri jadi Présidén. Tuluy kasieun anu gede nimpah ka para globalis

dina ngatuman pasal sabelas tina Wahyu, sarta peperangan maranéhna beuki ngagedéan. Kasaksian ngeunaan tanduk-tanduk Médo-Pérsia nandakeun yén tanduk panungtungan anu bakal mucunghul (partéy Republik) bakal naék pangpandeurina, sarta bakal naék leuwih luhur. Présidén Republik panungtungan bakal unggul ngalawan partéy Démokrat.

Pamilihan taun 2024 nandaan ahirna Partéy Demokrat, sabab maranéhna moal kungsi deui boga kasempetan séjén pikeun nyalonkeun calon présidén saméméh hukum Minggu mungkas sajarah profétik sato galak bumi. Dina hukum Minggu, Partéy Républik ogé eureun. Partéy Demokrat réngsé dina pamilihan taun 2024, jeung Partéy Républik réngsé dina hukum Minggu. Hukum Minggu, minangka ahir karajaan kagenep tina ramalan Alkitab, digambarkeun ku mimiti sato galak bumi dina taun 1798. Ciri profétik utama tina sato galak bumi nyaéta “nyarita”-na. Dina taun 1798, Amérika Sarikat netepkeun Alien and Sedition Acts, anu ku kituna ngajadikeun éta minangka tipologi hukum Minggu, nalika Amérika Sarikat nyarita kawas naga.

Ti taun 1776 nepi ka 1798, Amérika Sarikat, sanajan can jadi karajaan kagenep tina nubuatan Alkitab, ngagambarkeun tilu waymark ngeunaan biantara Amérika Sarikat. Mangsa éta mingpin kana awal pamaréntahan sato galak bumi minangka karajaan kagenep dina nubuatan Alkitab, ku sabab éta ogé ngagambarkeun hiji mangsa anu mingpin kana ahir pamaréntahan sato galak bumi minangka karajaan kagenep. Déklarasi Kamerdékaan dina taun 1776, dituturkeun ku Konstitusi dina taun 1789 sarta Alien and Sedition Acts taun 1798, ngagambarkeun tilu waymark dina sajarah anu mingpin kana ahir sato galak bumi salaku karajaan kagenep dina hukum Minggu. Panggenepan tina tilu waymark éta digambarkeun sacara béda dina sajarah boh Partéy Démokrat boh Partéy Républik.

Undang-Undang Patriot taun 2001 nandaan wiwitan dicabute kamandirian pikeun warga nagara Amérika Sarikat, sarta ieu dilambangkeun ku proklamasi anu dipigawe ku para patriot sajati dina sajarah Amérika ngaliwatan Déklarasi Kamerdikaan. Titimangsa Undang-Undang Patriot téh mangrupa anu kahiji tina tilu titimangsa, boh pikeun partéy Républik boh pikeun partéy Démokrat.

Partéy Démokrat réngsé dina pamilihan taun 2024, anu ngawanohkeun kana Parentah-parentah Éksékutip Trump anu geus diprabayangkeun ku Alien and Sedition Acts. Parentah-parentah Éksékutip anu tuluy dipalaksanakeun ku Trump téh lain hukum Minggu, nanging éta mangrupikeun hiji tipe tina nyarita saperti naga, sabab éta bakal dipaké ku Trump nalika anjeunna ngalaksanakeun panandaan Sister White yén “active despotism” bakal kajadian dina poé-poé panungtungan. Despotisme nyaéta hiji kecap anu nandakeun kakawasaan diktator, anu dilaksanakeun ku Parentah-parentah Éksékutip anu ditipologikeun dina Alien and Sedition Acts. Nalika Trump ngalaksanakeun Parentah-parentah Éksékutipna, bakal aya hiji malikna kaayaan tina Pangadilan-pangadilan Pelosi anu nandaan kapresidenan Biden anu gagal.

Mangsa waktu anu nandaan ahirna partéy Démokratik jeung Républikan ngandung tanda tangan Alpha jeung Omega, sabab awal tina unggal mangsa ngawakilan ahirna. Ku sabab kitu, waymark kahiji pikeun partéy Démokratik nyaéta Patriot Act taun 2001, jeung waymark kadua nyaéta Sidang Pelosi anu dimimitian dina taun 2021. Sidang-sidang éta ngawakilan panolakan anu lengkep kana Konstitusi taun 1789. Sidang Pelosi ngawakilan waymark tengah dina garis partéy

Démokratik, anu ditipifikasikeun nalika Konstitusi diratifikasi ku tilu welas koloni, tilu welas taun sanggeus 1776. Sidang Pelosi ngawakilan pambarontakan ngalawan Konstitusi sarta ditipifikasikeun ku 1789. Waymark katilu pikeun garis Démokratik nyaéta tempat maranéhna réngsé salaku partéy pulitik.

Maranehna réngsé dina pamilihan taun 2024, sarta sanggeus palantikan taun 2025 kalaksanakeun, runtuyan kadua tina Pelosi Trials bakal diwujudkeun ku Executive Orders anu geus dilambangkeun ku Alien and Sedition Acts. Ku kituna, waymark katilu pikeun partéy Demokrat nyaéta Alien and Sedition Acts taun 1798. Mangsa anu ngagambarkeun ahir partéy Demokrat dimimitian ku hiji pamilihan, hiji palantikan, jeung dipimitianna lawfare pulitik satanis, sarta mangsa éta ditungtungan ku hiji pamilihan, hiji palantikan, jeung dipimitianna lawfare pulitik satanis.

Pikeun pihak Républik, waymark kahiji téh nyaéta Patriot Act taun 2001, anu dipatipikeun ku Déklarasi Kamerdikaan taun 1776. Waymark kadua henteu sarua jeung waymark kadua pikeun pihak Démokrat. Waymark kadua, anu diwakilan ku Konstitusi taun 1789 pikeun pihak Démokrat, nyaéta sidang-sidang Pelosi anu kahiji, tapi waymark kadua pikeun pihak Républik anu diwakilan ku Konstitusi taun 1789, nyaéta Alien and Sedition Act, anu kaeusi nalika inagurasi kadua Trump geus kalaksanakeun dina taun 2025. Kumaha bisa Alien and Sedition Acts taun 1798 ngawakilan Konstitusi taun 1789?

Dina pelantikan kadua Trump, Paréntah-paréntah Éksékutipna, anu dipatipalikeun ku Alien and Sedition Acts taun 1798, ngamimitian lain ngan ukur runtuyan kadua Pangadilan Pelosi, tapi éta undang-undang ogé ngamimitian kabentukna gambar sato galak. Mangsa kabentukna gambar sato galak dimimitian jeung ditungtungan ku nyarita saperti naga. Nyarita dina awal éta mangsa ngalambangkeun ngadegna kakawasaan karajaan anu digambarkeun salaku hiji diktator, atawa sakumaha disebut ku Sister White, “despotism.” Nyarita saperti naga dina ahir mangsa kabentukna gambar sato galak nandakeun yén wewenang kakawasaan agama keur ditegakeun luhureun kakawasaan pulitik.

Déklarasi Kamerdékaan téh mangrupa hiji pernyataan ngalawan kakawasaan lalim boh tina otoritas pulitik raja-raja Éropa boh tina otoritas agama garéja Roma. Mangsa kabentukna gambar sato galak téh nya éta tempat dua kakawasaan anu ruksak ieu di hijikeun jadi hiji, kalayan otoritas agama nu ngadalikeun éta patalina. Dina kabentukna, atawa dina ngahijina dua kakawasaan ieu, otoritas agama téh anu mucunghul panungtungan sarta leuwih luhur. Ku sabab éta, awal mangsa éta ngawakilan ahirna mangsa éta. Alien and Sedition Acts of 1798 ngawakilan ahir partéy Demokrat, sarta éta téh waymark katiluna maranéhna, tapi dina waktu nu sarua ogé ngawakilan waymark kadua dina mangsa panungtungan partéy Republik. Waymark katilu pikeun partéy Republik nyaéta palaksanaan paksaning poé Minggu.

Pikeun pihak Démokrat, tilu ciri pananda anu diwakilan ku 1776, 1789, jeung 1798 ngalambangkeun 2001 (1776), Sidang Pelosi kahiji taun 2021 (1789), jeung Sidang Pelosi kadua taun 2025 (1798).

Pikeun partéy Républik, tilu waymark anu diwakilan ku 1776, 1789, jeung 1798 ngalambangkeun taun 2001 (1776), Sidang Pangadilan Pelosi anu kadua dina 2025 (1789), jeung hukum Minggu

(1798).

1776, 1789, jeung 1798 ngagambarkeun dua puluh dua taun, sarta dua puluh dua téh lambang ngahijina Kaalahian jeung kamanusaan. Tilu waymark ieu mawa kasaksian ngeunaan “Kaleresan”, sabab éta ngagambarkeun yén waymark anu kahiji jeung anu panungtung nangtukeun bebeneran anu sarua. 1776 nangtukeun ngadegna kamerdikaan, sarta 1798 nangtukeun dicabutna kamerdikaan. Ku kituna, éta ngagambarkeun hurup kahiji jeung hurup panungtung tina alfabét Ibrani anu diwangun ku dua puluh dua hurup. Hurup ka tilu belas téh lambang pambarontakan, sarta babarengan éta tilu hurup—anu kahiji, anu ka tilu belas, jeung anu panungtung—ngawangun kecap Ibrani “Kaleresan”.

1776 ngalambangkeun 11 Séptémber 2001, sarta nandaan awal mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Ieu nandaan awal panyipratna hujan panungtungan, nyaéta mangsa nalika naga dipasrahkeun ka sato galak minangka ganjaran pikeun jasa-jasa anu geus dipasihkeun, sakumaha pihak naga Démokratik bakal dikalahkeun ku pihak sato galak Républikan.

Salila éta sajarah, pamasangan meterai kana tanduk Protestan anu sajati dilaksanakeun dina mangsa nalika Pangeran nguluyurkeun panangan-Na deui pikeun kadua kalina guna ngumpulkeun umat anu diidentifikasi minangka jalma-jalma buangan Israél, sarta anu bakal diangkat jadi hiji panji dina mangsa hukum Minggu.

Dina 18 Juli 2020 tanduk Protestan anu sajati dipapagarkeun, sarta dua puluh dua taun sanggeus 2001, dina Juli 2023, karya panghimpunan anu kadua dimimitian ku hiji sora anu ngagero di padang gurun. Panghimpunan anu kahiji lumangsung dina 2001, nalika malaikat dina Wahyu pasal dalapan welas turun nalika gedong-gedong badag di kota New York ragrag. Turunna éta malaikat ngalambangkeun mimiti mangsa panyegelan, jeung turunna Mikail, penghulu malaikat, dina 18 Juli 2020 ngalambangkeun ahirna mangsa panyegelan. Isa, salaku Alfa jeung Omega, salawasna ngagambarkeun ahir ku awal, ku kituna unsur-unsur nubuat tina panghimpunan anu kahiji anu dimimitian dina 11 Séptémber 2001 ngagambarkeun unsur-unsur nubuat anu kajadian dina panghimpunan anu kadua.

Aya tilu gambaran anu écés ngeunaan pangumpulan anu kadua, anu ngalambangkeun sajarah panungtungan tina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu, nyaéta sajarah Kristus, sajarah amanat malaikat kahiji jeung kadua ti 11 Agustus 1840 nepi ka 22 Oktober 1844, sarta ogé sajarah malaikat katilu ti 22 Oktober 1844 nepi ka pemberontakan taun 1863. Tilu saksi éta netepkeun pangumpulan anu kadua tina saratus opat puluh opat rébu ti Juli 2023 nepi ka hukum Minggu anu baris geura datang. Lamun urang misahkeun hiji unsur anu béda jeung tangtu tina unggal sajarah, urang bakal manggihan bukti ngeunaan kalungguhan cilaka anu katilu.

Dina panutupan pasamoan kémah di Exeter dina tanggal 17 Agustus 1844, amanat Patinggar Téngah Peuting diproklamasikeun. Proklamasi éta ngawakilan proklamasi amanat Patinggar Téngah Peuting dina sajarah saratus opat puluh opat rébu, sabab duanana sajarah éta geus jadi jeung keur jadi pangenepan tina misil sapuluh parawan. Sadérék White nétélakeun yén asupna Kristus sacara kameunangan ka Yerusalem ngawakilan proklamasi Patinggar Téngah Peuting dina taun 1844. Hiji-hijina waktos Kristus kantos nunggang sato nyaéta nalika Anjeunna asup ka

Yerusalem, sarta sato anu ditumpakan ku Anjeunna téh kalde, anu mangrupikeun lambang Islam. Dina mangsa panghimpunan kadua ti taun 1844 nepi ka 1863, dina taun 1848 Sadérék White nétélakeun yén bangsa-bangsa Éropa keur dipikangérakeun, sarta pangangérakeun bangsa-bangsa dina sajarah éta kahontal ku ancaman perang anu bakal terus dibawa ka Éropa ku Islam. Dina masing-masing tina tilu sajarah panghimpunan kadua, peran Islam tina cilaka katilu diidentifikasi.

Wanci panyegelan saratus opat puluh opat rebu dimimitian dina tanggal 11 Séptémber 2001 ku hiji serangan ngadadak ti Islam tina cilaka katilu, kana tanah mulya modéren, nyaéta Amérika Sarikat. Dua puluh dua taun ti harita, dina tanggal 7 Oktober 2023, Islam tina cilaka katilu ngalaksanakeun serangan ngadadak kana tanah mulya baheula. Dina hukum Minggu anu enggal datang, anu mangrupikeun lini gedé dina Wahyu sabelas, cilaka katilu ujug-ujug datang deui, sabab sakali deui éta ngalaksanakeun serangan ngadadak kana tanah mulya modéren.

Pemberontakan anu diwakilan ku Israil harfiah, minangka lambang jalma-jalma anu nyalib Al Masih maranéhna, sarta tilu serangan dadakan Islam tina cilaka katilu ngamuat ciri khas “Kaleresan.” Amanat anu ngégél saratus opat puluh opat rébu ngalaksanakeun pagawean ngumpulkeun umat Allah dina poé-poé panungtungan pikeun kadua kalina lumangsung dina hiji mangsa nalika kagiatan Islam tina cilaka katilu keur aktif.

Mangsa nubuatan anu digambarkeun minangka “panghimpunan kadua” téh sacara écés nangtukeun mangsa-mangsa nubuatan anu tangtu, anu ngawangun sakabéh sajarah “panghimpunan kadua” éta. Turunna Kristus sanggeus gugah-Na nandaan awal padamelan-Na pikeun ngahimpun jalma-jalma anu geus kaserak dina waktos salib.

Saterusna Yesus ngandika ka maranéhna, “Aranjeun sakabéh bakal titajong ku sabab Kami dina peuting ieu; sabab geus kaungel dina Kitab Suci, ‘Kami bakal neunggeul angon, sarta domba-domba tina kawanan éta bakal paburencay.’” Mateus 26:31.

Sanggeus tilu poé dina kubur, Kristus turun ka para murid, ngawitan hiji mangsa opat puluh poé pangajaran pribadi, anu tuluy disusul ku hiji mangsa sapuluh poé kasatunggalan jeung doa saméméh curahan Roh Suci tanpa ukuran dina poé Pentakosta.

Dina risalah anu kahiji parantos ku sim kuring didamel, eh Teofilus, ngeunaan sagala hal anu ku Yesus mimiti dipigawe jeung diajarkeun, nepi ka poé nalika Anjeunna diangkat ka luhur, sanggeus ku Roh Suci maparin parentah-parentah ka rasul-rasul anu geus dipilih ku Anjeunna; ka maranéhna ogé Anjeunna némbongkeun diri hirup sanggeus sangsara-Na ku loba bukti anu teu bisa disangkal, katempo ku maranéhna salila opat puluh poé, sarta nyarioskeun perkara-perkara anu patali jeung Karajaan Allah. Jeung nalika Anjeunna keur ngariung babarengan jeung maranéhna, Anjeunna maréntahkeun ka maranéhna supaya ulah ninggalkeun Yerusalem, tapi ngadagoan jangji ti Rama, anu, saur Anjeunna, geus maranéh geus ngadangu ti Kami. Sabab Yohanes saéstuna ngabaptis ku cai; tapi maranéh bakal dibaptis ku Roh Suci dina sawatara poé deui. Ku sabab éta, nalika maranéhna geus kumpul babarengan, maranéhna nanya ka Anjeunna, pokna, Gusti, naha dina mangsa ieu Anjeun bakal mulangkeun deui karajaan ka Israil? Jeung Anjeunna ngandika ka maranéhna, Teu pantes pikeun maranéh nyaho waktu-waktu atawa mangsa-mangsa, anu ku Rama geus ditetepkeun dina kakawasaan-Na

sorangan. Tapi maranéh bakal narima kakawasaan, sanggeus Roh Suci sumping ka maranéh; sarta maranéh bakal jadi saksi-saksi pikeun Kami boh di Yerusalem, boh di sakuliah Yudea, jeung di Samaria, nepi ka tungtung bumi. Jeung sanggeus Anjeunna ngucapkeun hal-hal ieu, nalika maranéhna keur nenjo, Anjeunna diangkat ka luhur; sarta hiji mega nyandak Anjeunna leungit tina paningal maranéhna.... Jeung nalika poé Pentakosta geus sampurna datangna, maranéhna sadayana saia sakata di hiji tempat. Jeung ujug-ujug datang ti sawarga hiji sora lir ti angin ribut anu kacida kuatna, sarta éta ngeusi sakumna imah tempat maranéhna keur calik. Rasul-rasul 1:1–9, 2:1, 2.

Salila opat puluh poé, dituturkeun ku sapuluh poé nalika para murid kudu “ngadagoan” jangji ti Rama, Kristus keur ngumpulkeun deui murid-murid-Na pikeun kadua kalina. Mangsa nungguan di Yérusalém téh mangrupikeun lambang hiji mangsa tunda, saluyu jeung mangsa-mangsa tunda dina Mateus dua puluh lima jeung Habakuk dua. Sakabéh mangsa éta ku Kristus diidentifikasi minangka dimimitian dina pagawéan Élia, nalika Yohanes keur ngabaptis, sarta sakabéh mangsa éta ditungtungan ku baptisan Roh Suci dina Pentakosta. Baptisan téh lambang maot, panguburan, jeung kabangkitan, ku kituna waymark tengah dina sakabéh mangsa éta nyaéta salib, sabab sakabéh mangsa éta ngagem tandatangan “Kaleresan”.

Sakabéh mangsa éta dimimitian ku baptisan Kristus ku Yohanes, nalika Roh Suci turun dina wangun japati. Ti dinya dimimitian padamelan ngumpulkeun para murid anu bakal jadi dadasar Bait Allah Kristen. Dina ahir mangsa éta, Kristus ngumpulkeun deui para murid-Na pikeun kadua kalina, sarta mangsa pangumpulan anu kadua téh mangrupa pangulangan tina mangsa pangumpulan anu kahiji, sabab Kristus ngagambarkeun panungtungan hiji perkara ku awalna.

Salib geus dilambangkeun ku baptisan Kristus, sarta duanana kajadian éta ngamimitian hiji pagawean ngumpulkeun murid-murid. Tanda panuduh anu nangtukeun awal jeung ahir ngalambangkeun pati, panguburan, jeung kabangkitan. Sanggeus kabangkitan, opat puluh poé panggodaan di padang gurun ngalambangkeun opat puluh poé pangajaran sanggeus Anjeunna turun ka murid-murid. Duanana opat puluh poé éta ngalambangkeun hiji bebeneran poko anu ditepikeun ku Isa kieu, “It is written, Man shall not live by bread alone, but by every word that proceedeth out of the mouth of God.”

Dina mangsa éta Isa ngabukakeun ka para murid sakabéh anu geus dipaparin kasaksian ku para nabi ngeunaan Almasih, ku kituna nandaan éta mangsa minangka kabukana Firman nubuat-Na.

Jeung, tenjo, dua urang ti maranéhna dina poe anu sarua keur angkat ka hiji lembur nu ngaranna Emaus, nu jarakna ti Yerusalem kira-kira genep puluh stadia. Jeung maranéhna silih omongkeun sagala perkara anu geus kajadian éta. Jeung kajadian, nalika maranéhna keur silih rembugan jeung nalar, Yesus sorangan ngadeukeutan, tuluy leumpang babarengan jeung maranéhna. Tapi panon maranéhna dicekel, nepi ka maranéhna teu wanoh ka Anjeunna.... Tuluy Anjeunna ngandika ka maranéhna, Eh, jelema-jelema bodo, jeung hate anu laun pikeun percaya kana sagala anu geus diucapkeun ku para nabi: Naha lain Kristus memang kudu sangsara dina sagala hal ieu, tuluy asup kana kamulyaan-Na? Jeung mimitian ti Musa jeung sakabéh para nabi, Anjeunna nerangkeun ka maranéhna dina sakabéh Kitab Suci perkara-perkara ngeunaan diri-Na. Jeung maranéhna ngadeukeutan ka lembur anu dituju ku

maranéhna; sarta Anjeunna saolah-olah rék neraskeun lalampahan-Na. Tapi maranéhna maksa ka Anjeunna, bari nyebut, Cicing heula sareng kami, sabab geus ngajugjug sore, jeung poe geus kacida lungsumna. Jeung Anjeunna asup pikeun cicing sareng maranéhna. Jeung kajadian, nalika Anjeunna calik tuang sareng maranéhna, Anjeunna nyandak roti, ngaberkahan éta, megat-megatkeunana, tuluy maparin ka maranéhna. Jeung panon maranéhna kabuka, sarta maranéhna wanoh ka Anjeunna; tuluy Anjeunna ngiles tina payuneun maranéhna. Lukas 24:13–16, 26–31.

Kristus cicing jeung murid-murid anu henteu nyaho saha Anjeunna, nepi ka Anjeunna muka panon maranéhna, “jeung mitembeyan ti Musa jeung sakumna nabi, anjeunna ngajelaskeun ka maranéhna dina sakabéh Kitab Suci hal-hal ngeunaan dirina sorangan.” Panon maranéhna kabuka waktu maranéhna dipaparinkeun “roti” pikeun didahar. Sanggeus opat puluh poé Kristus naék ka sawarga, sarta “leungit tina paningal maranéhna,” sakumaha anu geus dipigawé-Na ka murid-murid Emaus dina awal opat puluh poé pangajaran éta. Tuluy maranéhna ngamimitian sapuluh poé pangsiapan pikeun Pentakosta, anu ngalambangkeun hukum Minggu anu baris geura datang.

Dina lini gedé, nyaéta hukum Minggu, cilaka katilu Islam datang kalawan gancang, sarta Islam téh “angin” “ti wetan” anu “garang” dina kitab Yesaya, nyaéta napas dina kitab Yehezkiel anu asalna tina opat angin dina kitab Yohanes, anu ditahan salila panyegelan saratus opat puluh opat rébu.

Sanggeus nu saratus opat puluh opat rébu geus diségel, mangka opat angin dileupaskeun, sarta “ujug-ujug kadéngé sora ti sawarga kawas angin topan anu ngagelebug tarik, sarta ngeusian sakabéh imah éta.” Islam tina cilaka katilu narajang “ujug-ujug” jeung teu kasangka-sangka, sarta ngahasilkeun éta “sora ti sawarga” anu mangrupikeun tarompet katujuh, anu nandakeun iraha rahasia Allah geus réngsé, sarta rahasia Allah téh réngsé pikeun nu saratus opat puluh opat rébu nalika Kaallahan (curahan Roh Suci) dipadukeun sacara langgeng jeung kamanusaan, sarta Gusti ujug-ujug sumping ka Bait-Na (imah tempat murid-murid keur karumpul) sarta asup kana perjangjian jeung nu saratus opat puluh opat rébu.

Urang baris neraskeun ieu ulikan dina artikel salajengna.

“PANGERAN miharep sangkan urang naék ka gunung,—langkung langsung asup kana payuneun-Na. Urang keur ngadeukeutan kana hiji krisis anu, leuwih ti batan iraha waé saméméhna ti saprak dunya dijadikeun, bakal nungtut panyucian diri sakabéhna ti unggal jalma anu geus nyebut ngaran Kristus.

“Hirupna deui kabaktian sajati di antara urang téh mangrupa nu pangagungna sarta pangdaruratna tina sagala kabutuhan urang. Urang kudu nampa pengurapan suci ti Allah, baptisan Roh-Na; sabab ieu hiji-hijina sarana anu mujarab dina nyebarkeun bebeneran suci. Roh Allah lah anu ngahirupkeun daya-daya jiwa anu teu hirup supaya ngahargaan perkara-perkara sawarga, sarta narik rasa kanyaah ka arah Allah jeung bebeneran.

“Urang boga hak istimewa pikeun narima firman Allah sakumaha ayana. Nalika Isa badé ninggalkeun murid-murid-Na pikeun naék ka sawarga, Anjeunna maparin amanat ka maranéhna supaya mawa béja Injil ka sakumna bangsa, basa, jeung umat. Anjeunna ngalahir

ka maranéhna supaya tetep nungguan di Yerusalem nepi ka maranéhna dipaparin kakawasaan ti luhur. Ieu kacida pentingna pikeun kasuksésan maranéhna. Pangurapan suci kudu tumiba ka para abdi Allah. Sakumna jalma anu sapinuhna diaku minangka murid-murid Kristus sarta ngahiji jeung para rasul minangka panginjil, ngumpul babarengan di Yerusalem. Maranéhna miceun sagala paséa. Maranéhna satia neruskeun kalayan saia sekata dina doa jeung panyuhun, sangkan maranéhna narima kacumponan jangji Roh Suci; sabab maranéhna bakal ngawawarkeun Injil dina panyataan Roh jeung dina kakawasaan Allah. Éta mangrupa mangsa anu pinuh ku bahaya gedé pikeun para pengikut Kristus. Maranéhna ibarat domba di tengah ajag-ajag, tapi maranéhna tetep wani jeung pageuh hate, sabab Kristus geus hudang tina maot, geus nembongkeun diri-Na ka maranéhna, sarta geus ngajangjikeun ka maranéhna hiji berkah husus anu bakal ngajadikeun maranéhna layak pikeun indit ngawawarkeun Injil-Na ka dunya. Maranéhna keur ngantosan kalayan pinuh harepan kana kacumponan jangji-Na, sarta maranéhna neneda kalayan kasungguhan anu istimewa.”

“Ieu pisan jalan anu kedah ditempuh ku jalma-jalma anu nyepeng bagian dina padamelan ngawartakeun kadatangan Gusti dina mega-méga langit; sabab hiji umat kudu dipersiapkeun sangkan tahan nangtung dina poe agung Allah. Sanajan Kristus parantos maparin jangji ka murid-murid-Na yén maranéhna bakal nampi Roh Suci, ieu henteu ngaleungitkeun kabutuhan kana doa. Maranéhna langkung deui ngadoa kalayan daria; maranéhna terus dina doa kalayan sajiwa. Jalma-jalma anu ayeuna keur kalibet dina padamelan suci pikeun nyiapkeun hiji umat pikeun kadatangan Gusti, kedah ogé tetep dina doa. Murid-murid anu ti mimiti téh sajiwa. Maranéhna teu boga rupa-rupa pamanggih rekaan, teu boga téori panasaran pikeun diajukeun ngeunaan kumaha berkah anu dijangjikeun éta bakal sumping. Maranéhna jadi hiji dina iman jeung roh. Maranéhna sapamadegan.”

“Singkirkeun sagala mamang. Tampik kasiéun maraneh, meunangkeun pangalaman anu dipiboga ku Paulus nalika anjeunna ngucap, ‘Kuring geus disalibkeun jeung Kristus: sanajan kitu kuring hirup; tapi lain deui kuring, nya Kristus anu hirup di jero kuring: sarta kahirupan anu ayeuna ku kuring dijalankeun dina daging ieu, ku iman ka Putra Allah ku kuring dijalankeun, anu geus nyaah ka kuring, jeung geus masrahkeun diri-Na pikeun kuring.’ [Galata 2:20.] Pasrahkeun sagalana ka Kristus, sarta mugi hirup maraneh disumputkeun jeung Kristus di jero Allah. Mangka maraneh bakal jadi hiji kakuatan pikeun kahadéan. Hiji bakal ngudag sarébu, jeung dua ngajadikeun sapuluh rébu ngalungsur.” Gospel Workers, 369–371.